

A House of Donuts International által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2004. augusztus 11-én benyújtott kereset

(T-334/04. sz. ügy)

(2004/C 273/65)

(Az eljárás nyelve: angol)

A House of Donuts International, képviseli: N. Decker, ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. augusztus 11-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

A Panrico S.A. is félként vett részt a fellebbezési tanács előtti eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a bejelentő 938 670. sz. közösségi védjegybejelentésének helyt kell adni;
- semmisítse meg az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2004. május 12-i határozatát (ügyszám: R 1036/2001-4);
- kötelezze a felszólalás benyújtóját a felperes felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Közösségi védjegybejelentő:	A felperes
Érintett közösségi védjegy:	„House of donuts »The Finest American Pastries«” ábrás védjegy a 30., 32. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában (pl. fánk, teasütemény, rongyoskifli, ásványvíz, szóдавíz, valamint éttermi, önkiszolgáló éttermi és vendéglátóipari szolgáltatások) – védjegybejelentési szám: 938 670
A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja:	Panrico S.A.
A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés:	A „DONUT” és „donuts» spanyol szó- és ábrás védjegyek a 30., 32. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában (pl. mindenfajta cukrászati termék, sütemény, édességek és cukorkák, gyümölcsitalok és gyümölcslevek, valamint önkiszolgáló éttermi, bár-, éttermi, szállodai és kempingszolgáltatások)

A felszólalási osztály határozata: A védjegybejelentés elutasítása

A fellebbezési tanács határozata: A bejelentő fellebbezésének elutasítása

Jogalapok: A szóban forgó védjegyek nem hasonlók. A felszólalót nem illeti meg a „donut” és „donuts” szavak kizárólagos használata.

A Viz Stal és a Dufenco Commerciale SpA által az Európai Unió Tanácsa ellen 2004. augusztus 11-én benyújtott kereset

(T-335/04. sz. ügy)

(2004/C 273/66)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Viz Stal, székhely: Jekatyerinburg (Oroszország) és a Dufenco Commerciale SpA, székhely: Genova (Olaszország), képviselik: R. Luff és J.-F. Bellis, ügyvédek, 2004. augusztus 11-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Unió Tanácsa ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

1. semmisítse meg az Oroszországból származó egyes szemcseorientált elektromos lemezek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 151/2003/EK rendelet módosításáról szóló, 2004. május 17-i 990/2004/EK tanácsi rendeletet olyan mértékben, amennyiben az végleges dömpingellenes vámot vet ki a Viz Stal által gyártott és a Dufenco által az Európai Közösség területére importált termékek importjára;
2. rendelje el, hogy a vitatott rendelet alapján a Viz Stal termékeire alkalmazott vámtétel módosítása maradjon ideiglenesen érvényben mindaddig, amíg a hatáskörrel rendelkező intézmények el nem fogadják a jelen ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket;
3. kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A vitatott rendelet⁽¹⁾ a felperes Viz Stal és a kérdéses termék egy másik orosz gyártója által benyújtott kérelmek alapján kezdeményezett időközi felülvizsgálat eredményeképpen fogadták el. A kérelmeket a gyártók azzal indokolták, hogy teljesítették a piacgazdasági feltételek között működő vállalkozás jogállásának megszerzéséhez szükséges követelményeket és dömpingkülönbözötük jelentősen csökkent.

A dömpingkülönbözet megállapítására korlátozott időközi felülvizsgálat keretében kiszámították a felperes Viz Stal-ra vonatkozóan a rendes értéket és az exportárat, majd ezek alapján megállapították a felperesre alkalmazandó dömpingkülönbözetet. A felperesek álláspontja szerint a rendes érték és az exportár jogellenesen került megállapításra.

A keresetük alátámasztására a felperesek előadják, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet⁽²⁾ 2. cikkének (3) bekezdését és (5) bekezdését azzal, hogy nem fogadta el a Viz Stal által a beszállítójának fizetett árat. A felperesek álláspontja szerint, a Bizottság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a Viz Stal és a beszállítója, a Magnitogorszk kapcsolt vállalkozások és a köztünk alkalmazott árak megbízhatatlannak minősülnek. A fentiekre vonatkozóan a felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy megsértették az alaprendelet 18. cikkének (4) bekezdésében és a Kereskedelmi Világszervezet Dömpingellenes Megállapodása 6. cikkének (2) bekezdésében biztosított védelmi jogait.

A felperesek továbbá előadják, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 2. cikkének (5) és (6) bekezdését azzal, hogy a Viz Stal könyvelésében feltüntetett finanszírozási költségeket megemelte kamatot alkalmazva a Viz Stal holding társasága, a Vetrade által a Viz Stal részére nyújtott nem kamatozó hitelekre. A felperesek szerint, a Viz Stal-nak semmilyen költsége nem merült fel a fenti hitellel kapcsolatban és így az nem hasonlítható össze független harmadik felek által nyújtott hitellel. A felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság által alkalmazott kamatláb önkényesen került megállapításra.

Végül, a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság tévedett, amikor a hitelköltségeket kétszer vonta le az exportárból. A felperesek előadják, hogy a Bizottság egyrésztől, az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján az eladási, általános és adminisztratív költségek részeként levonta a hitelköltséget. Másrésztől, a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése alapján kiigazította az exportárat a Duferco által az első független vevő számára biztosított fizetési feltételekkel kapcsolatos hitelköltségekkel.

(¹) Az Oroszországból származó egyes szemcseorientált elektromos lemezek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivételéről szóló 151/2003/EK rendelet módosításáról szóló, 2004. május 17-i 990/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 182., 5. o.).

(²) Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatállal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996., L 56., 1. o.).

Athanasios Pitsiorlas által az Európai Unió Tanácsa és az Európai Központi Bank ellen 2004. július 29-én benyújtott kereset

(T-337/04. sz. ügy)

(2004/C 273/67)

(Az eljárás nyelve: görög)

Athanasios Pitsiorlas, lakóhelye: Szaloniki (Görögország), képviseli: Dimitrios Papafilippou ügyvéd, 2004. július 29-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Unió Tanácsa és az Európai Központi Bank ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- kötelezze a két közösségi intézményt arra, hogy egyetemlegesen és teljeskörűen térítsék meg 1) amennyiben egyenlege pozitív, azt a különbözetet, amely az Európai Központi Bank megfelelő álláshelyén 2001. áprilisától az Elsőfokú Bíróság ítéletének meghozatalát követő három hónapig neki járó illetmény és az ugyanebben az időszakban ügyvédként elért jövedelme között, ez utóbbi levonása után mutatkozik, továbbá 2) 90 000 eurót és annak a kereset közlésétől számított törvényes kamatát, nem vagyoni kártérítésként;
- kötelezze a két közösségi intézményt a bíróság előtti eljárásban és az azon kívül felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes keresetet nyújtott be korábban az Elsőfokú Bírósághoz (T-3/00. sz. ügy⁽¹⁾), amelyben kérte az Európai Monetáris Rendszer hatályba lépéséről szóló „Bázel/Nyborg” megállapodáshoz való hozzáférés engedélyezésére irányuló kérelmének a Tanács és az Európai Központi Bank részéről történt elutasítása semmissé nyilvánítását. A felperes azt állítja, hogy erre a megállapodásra szüksége van doktori értekezése befejezéséhez.

A jelen keresetében a felperes arra hivatkozik, hogy a hozzáférés iránti kérelmének a Tanács és az Európai Központi Bank részéről történt elutasítása ugyanazon indokok alapján jogellenes, mint amelyekre korábbi keresetében hivatkozott. Ezen kívül azt is felhozta, hogy az elutasítás miatt máig nem tudta befejezni a doktori értekezését. Azt állítja, hogy gazdasági és pénzügyi jogi szakirányú doktori értekezés szerzőjeként jogi jellegű állást pályázhatna meg nemzetközi szervezeteknél, és el is nyerné azt. Ezáltal vagyoni kára keletkezett, amelynek összege egyenlő a 2001. áprilisa (amikorra értekezését befejezte volna és egy ilyen álláshelyet talált volna) és az Elsőfokú Bíróság ítéletét követő harmadik hónap vége közötti időszakban, egy ilyen állás révén elérhető, illetőleg a görögországi ügyvédi gyakorlata idején szerzett jövedelme közötti különbséggel. A felperes tehát keresetében ennek a vagyoni kárnak a megtérítését és nem vagyoni kárának megállapítását kéri.

(¹) HL C 122., 2000.4.29., 35. o.